

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Marie Kocourkové a soudců Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Pavla Kumprechta ve věci žalobců **a) Ing. Z. M.**, a **b) M. H.**, obou zast. JUDr. Petrem Wildtem, advokátem AK Wildt & Biolk se sídlem Bohuslava Martinů 1030, 500 02 Hradec Králové, proti **Krajskému úřadu Královéhradeckého kraje**, se sídlem Pivovarské nám. 1245, Hradec Králové 3, PSČ 500 03, za účasti 1. V. K., 2. A. K., 3. S. P., 4. M. S., 5. M. K., 6. P. T., 7. J. K., 8. S. K., 9. Mgr. R. S. 10. obchodní společnosti AJM invest, s.r.o., se sídlem Petržilkova 2565, 158 00 Praha 5 a 11. obchodní společnosti ALBA invest, s.r.o., se sídlem Petržilkova 2565, 158 00 Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 11. 2010, zn. 21621/ZP/2010-3, t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Zúčastněné osoby nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaným rozhodnutím žalovaný zamítl mimo jiné i odvolání žalobců označených shora písmeny a) a b) proti rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové ze dne 12. 8. 2010, č.j.: SZ MMHK/010322/2010/ŽP1/TLJ, jímž byla povolena stavba venkovní srážkové kanalizace pro stavbu „Stěžířky - obytný soubor U lesa“ (dále jen „stavba srážkové kanalizace“), a toto rozhodnutí potvrdil. Žalobci je napadli včas podanou společnou žalobou, kterou odůvodnili následujícím způsobem.

Předně namítali, že jak žalovaný, tak prvoinstanční správní orgán, posoudili stavbu srážkové kanalizace pouze formálně a fakticky se nezabývali námitkami a odvolacími důvody žalobců. Poukazovali na to, že stávající kanalizace obce Stěžířky již několikrát nestačila odvádět dešťovou vodu z doposud odvodňovaných ploch v letech 1980 a 1992. Žalovanému v této souvislosti vytýkali, že uvedenou problematiku posuzoval odděleně, neboť též navazuje na vyjádření jednotlivých odborníků, kteří rovněž posuzovali problematiku kanalizace a odtokových poměrů v celé lokalitě Stěžířek odděleně a nikoliv komplexně. Proto také žalobci setrvali na všech svých námitkách uvedených v odvoláních, které byly podle žalobců v žalobou napadeném rozhodnutí vyvráceny pouze formálně a odkazy na příslušné zprávy a stanoviska.

V důsledku toho ovšem žalovaný nechránil podle žalobců veřejný zájem a ani neplnil vlastní nařízení č. 2/2010 ze dne 22. 6. 2010, dle něhož je vedle ochrany vod prvořadá též ochrana před povodněmi a dalšími škodlivými účinky vod. Podle žalobců tak bylo rozhodnuto o napojení stavby srážkové kanalizace do naprosto nevhodné staré kanalizace. Ta navíc údajně není řádně provozována, udržována a opravována a není schopna pojmout přívalové deště, které několikrát část obce Stěžířky zaplavily. Nedostatečnost této kanalizace a s tím spojenou možnost povodní žalobci spojovali rovněž s odvodněním nových zpevněných ploch a zaústěním vyčištěných splaškových vod. Obec se sice kladně vyjádřila k projektu, který byl rozšířen o velkou zpomalovací nádrž o obsahu 90 m³, avšak ta je napojena do Plačického potoka, zčásti zatrubněného, čímž je jeho kapacita též omezena. Neexistuje přitom pasportizace obecní kanalizace, ani kolaudační rozhodnutí, což má souviset s tím, že vznikala živelně.

Žalobci dále zpochybňovali správnost posudku specializované společnosti Agroprojekce Litomyšl, s.r.o., ohledně stávající kanalizace, podle něhož se přepadová voda rozlije jako obvykle, aniž by aktivní zóna záplavového území byla vymezena. Navíc řeší situaci jen při obvyklých deštích, nikoliv situaci, co se stane s přívalovými dešti, které kanalizace nepojme. Tyto problémy sice částečně řeší územní plán suchými poldry, ty však nejsou vybudovány.

Z uvedených důvodů proto žalobci nesouhlasí s navrhovaným řešením napojení nové srážkové kanalizace na kanalizaci stávající, neboť se neztotožňují se závěry správních orgánů, že se nezhorší nebezpečí povodní ve spodní části obce

Stěžírky. K souhlasu obce s napojením stavby srážkové kanalizace do stávající kanalizace bylo podle nich navíc třeba schválení zastupitelstvem, a to s ohledem k potřebným investicím. K tomu však nedošlo. Dotčení na svých právech spatřují žalobci v tom, že případné povodně by přímo ohrožovaly jejich majetek a životy.

Vzhledem k tomu navrhovali žalované rozhodnutí zrušit, jakož i přiznání nákladů řízení spojených s podáním žaloby.

Žalovaný se vyjádřil k žalobě podáním ze dne 8. 4. 2011. Poukázal přitom předně na závěr žaloby, v němž žalobci konstatují, že nemají nic proti stavbě srážkové kanalizace, že však krácení na svých právech jsou formálním přístupem správních orgánů, neboť povolené řešení v případě povodní přímo ohrožuje nejen jejich majetek, ale i jejich životy i životy blízkých.

K tomu žalovaný uvedl, že žádní účastníci nebyli v průběhu správního řízení krácení na svých právech, když oba stupně správních orgánů zúčastněných na řízení postupovaly v souladu se zákony a ostatními právními předpisy a dbaly toho, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a odpovídalo okolnostem daného případu.

Oba správní (vodoprávní) úřady se podrobně věnovaly všem námitkám účastníků řízení a umožnily jim hájit svá práva ve smyslu platných ustanovení správního řádu. Stavba srážkové kanalizace nebyla podle něho posouzena formálně. Naopak lze podle žalobce říci, že námitky některých účastníků řízení byly formálního charakteru, neboť doplnil-li vodoprávní úřad doklad ei vyvracející, byl účastníky řízení následně „formálně“ zpochybněn. Za příklad uvedl „Posouzení odtokových poměrů“ z června 2010, zpracované společností Agroprojekce Litomyšl, spol. s r.o., pracoviště Vysoké Mýto, které někteří účastníci řízení zpochybňují bez toho, aniž by své námitky dokladovali.

K námitce, že se žalovaný při svém rozhodování neřídil nařízením Královéhradeckého kraje č. 2/2010, kterým se vydává závazná část „Plánu oblasti povodí horního a středního Labe pro správní obvod Královéhradeckého kraje“, uvedl, že podle tohoto dokumentu jsou stanoveny správné postupy v oblasti ochrany před povodněmi a negativními účinky sucha (např. podporování akumulární vodohospodářské funkce krajiny atd.), ale že v jeho spisové složce není dokladován negativní vliv na povodňové stavy v lokalitě Stěžírky. Pokud žalobci zmiňují, že podle tohoto nařízení se předpokládá dostavba kanalizace ve Stěžerách, přičemž je rozhodováno o napojení lokality U lesa do nevhodné kanalizace ve Stěžírkách, dodal, že podle tohoto koncepčního dokumentu se uvažuje o dostavbě kanalizace ve Stěžerách, nicméně že tato skutečnost sama o sobě nemá vliv na připojení dešťové kanalizace v lokalitě Stěžírky.

Pokud se týká řádného provozu, údržby a oprav kanalizace v dané lokalitě, je pro připojení dešťových vod rozhodný technický stav kanalizace a souhlas jejího vlastníka. Průzkumy, které jsou dokladovány ve spisové složce, prokazují, že

technický stav stávající kanalizace umožňuje napojení dešťových vod. Obec Stěžery, jako její vlastník, pak s tímto napojením, především na základě realizovaných průzkumů kanalizace, souhlasila.

K tvrzení žalobců, že stávající kanalizace „mnohokrát“ prokázala, že není schopna pojmout přívalové deště, které několikrát lokalitu Stěžírky zaplavily a že z lokality U lesa, s novou výstavbou obytného souboru, šla v letech 1980 a 1992 přívalová vlna, která způsobila rozsáhlé povodně ve spodní části Stěžírek, žalovaný uvedl, že tyto informace prověřil (viz spisová složka) u dotčených subjektů (státní podnik Povodí Labe, Český hydrometeorologický úřad, Obce Stěžery) a nedohledal žádné podklady, které by vyhodnotily obě povodně, zejména jejich příčinu. Takové dokumenty v dané době nebyly patrně vůbec vytvořeny. Spisová složka tak obsahuje pouze fotografický materiál z povodní.

Tvrzení žalobců o tom, že příčinou povodní v obou letech byla přívalová vlna právě ze zastavovaného území, má žalovaný za nepodložené a ryze spekulativní, stejně jako tvrzení o tom, že kanalizace mnohokrát prokázala, že není schopna pojmout přívalové deště. Dodal, že pokud se obecně týká dešťů o vyšší intenzitě, než je normový návrh pro kapacitu kanalizace, srážky pak volně stékají po terénu, což bylo v řízení vysvětleno. Rovněž obecně lze konstatovat, že lokality se zatrubněným vodním tokem jsou problematické, a to z pohledu možného ucpání profilu především na vtoku do zatrubnění. Zatrubnění ve Stěžírkách je o to problematictější, že ve spodní části je toto zatrubnění atypicky zúženo. Právě s ohledem na tyto skutečnosti a připomínky účastníků řízení byla možnému zhoršení odtokových poměrů ve Stěžírkách, a to vlivem připojení dešťových vod z lokality U lesa, věnována patřičná pozornost a prověřen vliv na povodňové stavy, nicméně nebyl prokázán její negativní vliv. Rovněž stanovení či nestanovení záplavového území ze strany vodoprávního úřadu nemá vliv na povolení stavby srážkové kanalizace, resp. vodní zákon neukládá v této souvislosti povinnost stanovit (či vyhlásit) záplavové území. Pokud žalobci zmiňovali souhlasné stanovisko obce s tím, že by dnes již souhlas nedala, rovněž tyto úvahy má žalovaný za spekulativní. Skutečností je, že souhlas obec Stěžery k napojení dešťové kanalizace z lokality U lesa udělila a tento je ve spisové složce doložen.

Žalovaný nezjistil, že by postupem vodoprávního úřadu v dané věci, včetně vlastního rozhodnutí v meritum věci, byl porušen zákon. Magistrát města Hradec Králové především umožnil účastníkům vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a zabýval se veškerými námitkami uplatněnými v řízení. Námitky, které nebylo možno posoudit na základě podkladů ve spisové složce, byly řešeny ve spolupráci s nezávislou odbornou organizací (posouzení odtokových poměrů). Přijaté řešení je v souladu s veřejným zájmem a odpovídá okolnostem daného případu, žalobci nebyli na svých právech zkráceni a povolená stavba dešťové kanalizace nezhoršuje povodňové stavy v obci a tudíž neohrožuje jejich majetek ani životy. Žalovaný dodal, že jednotlivé nemovitosti v navrhované lokalitě obytného souboru budou vybaveny akumulacími jímkami na dešťovou vodu, přičemž pro zvýšení akumulace a následné řízení odtoku dešťové vody do stávající kanalizace, je na nově budované srážkové kanalizaci

navržen akumulací prostor. Z něho pak bude se zpožděním a omezeným odtokem regulován nátok dešťové vody z lokality U lesa. Ve spisové složce je dokumentováno výpočty, že ke zhoršení případných povodňových stavů nedojde, zvolené řešení naopak může podle žalovaného odtokové podmínky zlepšit.

Vzhledem k tomu žalovaný navrhoval žalobu zamítnout.

Z osob zúčastněných na řízení se k žalobě nikdo nevyjádřil a žádná z nich návrh na rozhodnutí ve věci neučinila.

K vyjádření žalovaného podali žalobci ještě dne 6. 5. 2011 repliku. Vyjádřili v ní podiv nad tím, že žalovaný nezjistil k povodním v letech 1980 a 1992 nic (již zde dlužno poznamenat, že obrazové zpravodajství měl k dispozici) a v této souvislosti krajskému soudu předložili novinové články popisující povodeň z roku 1992 a amatérské video ji zachycující. Uvedli, že sice nemají námitky proti stavbě srážkové kanalizace, avšak namítají, že napojit tuto kanalizaci do naprosto nevhodné a neudržované kanalizace stávající, může s největší pravděpodobností způsobit v případě povodní značný problém a ohrozit majetek a životy osob. Dále popisovali neutěšený stav stávající kanalizace, do které právě proto nelze napojit srážkovou kanalizaci do doby, než bude rekonstruována. Přístup žalovaného k věci, stejně jako minulého vedení obce, označili za formální a na svém dosavadním návrhu setrvali.

Krajský soud přezkoumal žalované rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s.ř.s.“), a to bez nařízení jednání dle § 51 odst. 1 s.ř.s., když s tím žalobci výslovně souhlasili a žalovaný zůstal k výzvě na vyslovení souhlasu s neveřejným projednáním věci nečinný, přestože byl výslovně o následcích nečinnosti poučen. Dospěl přitom k následujícím zjištěním a právním závěrům:

Žalobci napadli správní žalobou rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 11. 2010, zn. 21621/ZP/2010-3, v podstatě z jediného důvodu, a to proto, že nesouhlasí s napojením nové srážkové kanalizace na kanalizaci stávající. To je ten základní a jediný bod jejich žaloby, spolu s námitkami jej doplňujícími, s nímž spojují obavy o životy a majetek osob v místě. Stejně námitky uplatnili již v průběhu správního řízení.

Jak krajský soud ze správního spisu zjistil, k dané věci byla opatřena stanoviska státního podniku Povodí Labe (dopis ze dne 6. 5. 2010), Zemědělské vodohospodářské správy, oblast povodí Labe (dopis ze dne 7. 5. 2010), Českého hydrometeorologického ústavu, pobočky Hradec Králové (dopis ze dne 18. 5. 2010) a podklad „Posouzení odtokových poměrů z června 2010“. Žalovaný přitom shrnul všechny odvolací námitky a zabýval se jimi. I on konstatoval, že základní otázkou (tehdy pro odvolatele), je obava o to, že výstavbou nové lokality rodinných domů ve Stěžírkách dojde k nárůstu průtoků v zatrubněném Plačickém potoce a že v důsledku toho budou vlastníci nemovitostí u něj přímo ohroženi při povodni nejen na majetku, ale i na životech, neboť stávající zatrubnění Plačického potoka nevyhoví dešťovým

srážkám ve větším rozsahu.

K tomu žalovaný uvedl, že technická zpráva projektové dokumentace na stavbu venkovní srážkové kanalizace akce „Stěžířky – obytný soubor U lesa“, zpracovaná společností IKKO Hradec Králové, s.r.o., v dubnu 2009, v části „1. Popis inženýrského objektu, jeho funkčního a technického řešení“ konstatuje, že: „V průběhu prací na tomto projektu bylo provedeno i ověření stavu a průchodnosti zatrubněného Plačického potoka, do kterého je jednotná kanalizace ze Stěžířek napojena. Zaústěním kanalizačního potrubí ze Stěžířek v žádném případě nedojde ke zhoršení hydraulických poměrů v zatrubněném Plačickém potoce“. K tomu poznamenal, že podle projektové dokumentace je stoka J (kanalizace odvádějící splaškové a dešťové vody z obytného souboru U lesa do obecní kanalizace, která ústí do zatrubněné části Plačického potoka) osazena potrubím DN 1200 mm v délce 72 m. Tento úsek kanalizace bude sloužit k akumulaci dešťové vody a k retardaci odtoku. Akumulační potrubí bude z obou stran uzavřeno čely, ve kterých budou otvory pro nátok a odtok. Nátokový otvor bude mít DN 300 mm a bude zaústěn do vrchní části akumulace. Odtokový otvor bude mít DN 140 mm a bude na odtoku u dna akumulace. Akumulace je navržena tak, aby zadržela 15-ti minutový déšť a periodicitou 0,5 a odtokový otvor zajišťuje škrcení a řízený odtok z akumulace, který nepřesáhne průměrně 38,5 l/s, resp. maximální hodnotu 60 l/s.

Vzhledem k pochybnostem účastníků řízení o správnosti výpočtu ovlivnění hydraulických poměrů v zatrubněném Plačickém potoce, vodoprávní úřad zadal posouzení odtokových poměrů pro stavbu „Stěžířky – obytný soubor U lesa“, a to u společnosti Agroprojekce Litomyšl spol. s.r.o. Posouzení odtokových poměrů, zpracované projektantem Ing. Jaroslavem Jakoubkem, autorizovaným inženýrem pro vodohospodářské stavby, z června 2010, zhodnotilo současný stav odtokových poměrů zatrubněného Plačického potoka v posuzované lokalitě Stěžířky v místě zaústění stávající kanalizace, do které se navrhuje napojit srážkovou kanalizaci obytného souboru U lesa, a to s cílem posoudit ovlivnění odtokových poměrů realizací výstavby plánovaného obytného souboru.

Poté z něho v odůvodnění rozhodnutí citoval: „Povodňová situace v kritickém profilu Plačického potoka v místě křížení místní komunikace a silničního náspu vzniká samovolně již v současnosti při průtocích blížících se a převyšujících hodnotu Q_{10} . Za této situace pak přírůstek přítoku od zástavby U lesa o hodnotě 60 l/s je zcela zanedbatelný, neboť povrchový nátok ze současných ploch obce daný konfigurací terénu jej řádově převyšuje“.

V posouzení odtokových poměrů je zhodnocena (vypočtena) kapacita zatrubněného Plačického potoka v místě zaústění kanalizace, která činí 1,6 m³/s, resp. 2 m³/s při určitém připuštění zaplavení pozemků zahrad. Posouzením kapacity zatrubnění ve výši 1,6 m³/s a průměrného odtoku za akumulace (38,5 l/s), případně 2 m³/s a maximálního odtoku z akumulace na stoce J (60 l/s), dosáhne přírůstek průtoku v zatrubněné části Plačického potoka vlivem zaústění z obytného souboru 2,4 % resp. 3 %, což je hodnota skutečně zanedbatelná.

Žalovaný v této souvislosti uvedl, že kapacita zatrubněné části Plačického potoka je, jak vyplývá z výpočtů společnosti Agroprojekce Litomyšl, spol. s r.o., na úrovni Q_5 , což činí $1,6 \text{ m}^3/\text{s}$. Tato hodnota je hodnotou proudění s volnou hladinou. Při tlakovém proudění je kapacita potrubí (Q_{kap}) mezi Q_5 až Q_{10} .

Žalovaný pokračoval s tím, že:

„Vodoprávní úřad zjišťoval podrobnosti o povodni z roku 1992, neboť příčiny povodně by byly nepochybně relevantním podkladem při posouzení dané otázky. Vodoprávní úřad oslovil správce Plačického potoka (Zemědělská vodohospodářská správa), správce povodí (Povodí Labe, státní podnik) a Český hydrometeorologický ústav. Jak správce vodního toku, tak správce povodí, nedisponují žádnými podklady k povodni, která zasáhla Plačický potok 3. 6. 1992. Pouze Český hydrometeorologický ústav (dopis ze dne 18. 5. 2010) dovedl množství a intenzitu přibližně dvouhodinové srážky ve Stěžírkách ze srážkoměrných stanic v Hradci Králové a Nechanicích, za dané období. Srážka tak mohla činit 60 mm s tím, že po provedeném vyhodnocení a zaměření povodňových stop s pomocí hydraulických výpočtů byl kulminační průtok na úrovni 3 až $3,5 \text{ m}^3/\text{s}$. Budeme-li akceptovat výpočet společnosti Agroprojekce Litomyšl, spol. s r.o., podle něhož je Q_{10} $2,2 \text{ m}^3/\text{s}$, Q_{20} $3,1 \text{ m}^3/\text{s}$, a Q_{50} $4,3 \text{ m}^3/\text{s}$, pak kulminační průtok při povodni 3. 6. 1992 v profilu křížení zatrubněného Plačického potoka s komunikací u č. p. 55 ve Stěžírkách na úrovni $3 \text{ m}^3/\text{s}$ odpovídá cca dvacetileté vodě a $3,5 \text{ m}^3/\text{s}$ dokonce třicetileté vodě. S ohledem na to, že kapacita potrubí zatrubněného potoka je cca $1,6 \text{ m}^3/\text{s}$, je zcela evidentní, že tato povodeň byla takových parametrů, že posuzování navýšení průtoku s ohledem na regulovaný nátok vod z kanalizace ze zástavby U lesa v množství $0,06 \text{ m}^3/\text{s}$ je irrelevantní. Navýšení průtoku při $3,5 \text{ m}^3/\text{s}$ v dané lokalitě o $0,06 \text{ m}^3/\text{s}$ by bylo pouhých 0,58 %.

Z podkladů obsažených ve spisové složce k dané věci lze mít za to, že zaústěním množství 60 l/s nebudou zhoršeny důsledky možného povodňového stavu (např. škody na majetku aj.) na zatrubněném Plačickém potoce.

Současně nelze nezmínit to, co může být příčinou povodňových stavů v dané lokalitě. Předně nutno obecně poznamenat, že kulminační průtok na úrovni Q_{30} je v zástavbě charakteru odpovídajícího Stěžírkám, vždy problematický. Vodní toky jsou zpravidla upravovány pro zástavbu daného charakteru na Q_{20} , pokud vůbec jsou upraveny. Ve Stěžírkách je situace komplikovanější realizovanou úpravou potoka tj. zatrubněním, které je schopno provést pouze pětiletou vodu, nehledě na to, že na zatrubněném potoce je poslední úsek nelogicky zúžen z profilu 1000 mm na 800 mm. Z výše uvedeného vyplývá, že povodňové stavy ve Stěžírkách vlivem přítoku vody z lokality U lesa nebudou zhoršeny, neboť jejich příčinu nutno hledat jinde.

Předmětem námitek odvolatelů je i diskutovaný průtok ve stávající kanalizaci ve Stěžírkách, která odvodňuje stávající zástavbu a do které bude napojena plánovaná stoka J, odvádějící odpadní a dešťové vody z lokality U lesa. Odvolatelé považují předpokládaný průtok ze stávající části obce Stěžírky ve výši 100 l/s za podhodnocený s tím, že není zřejmé, jak projektantka určila, že stávající průtok stávající stokou je 100 l/s, když plocha, kterou odvodňuje stávající kanalizace je větší než plocha odvodňovaná novou stokou z lokality

„Stěžírky – obytný soubor U lesa“. Odvolatelé dovozují, že stávající průtok stávající stokou musí být větší, než přítok z nové lokality, tudíž nemůže být jen 100 l/s. Z tohoto důvodu odvolatelé požadují, aby bylo posudkem určeno skutečné množství protékající stávající kanalizací v současnosti s tím, že předpokládá rychlost vody v potrubí 3,5 m/s může stávající kanalizaci poškodit.

K tomuto lze na základě spisové složky uvést, že projektantka Helena Chadimová, autorizovaný technik pro stavby vodohospodářské a krajinného inženýrství se specializací na stavby zdravotně technické, ve svém prohlášení projektanta k odtokovým poměrům z navržené lokality U lesa (listina č. 5 předloženého spisového materiálu) uvedla, že část stávající zástavby z obce Stěžírky je napojena na stávající kanalizační potrubí DN 300 mm s tím, že toto potrubí bylo prověřeno kamerovou prohlídkou. Stav kanalizačního potrubí DN 300 mm byl shledán vyhovujícím. Ve spodní části stávajícího úseku je potrubí DN 300 mm rozšířeno na DN 400 mm a dále napojeno spadišťovou šachtou do zatrubněné vodoteče. Dále je v prohlášení uvedeno, že „Předpokládaný průtok za stávající části obce Stěžírky napojené na kanalizaci DN 300 mm je cca 100 l/s s tím, že s ohledem na sklony stávající kanalizace DN 300 je kapacita kanalizace 240 až 260 l/s a rychlost proudění do 3,5 m/s. Dokonce projektantka předpokládá, že při tlakovém proudění dokáže stávající kanalizace provést více než 280 l/s.

Předně je nutno si uvědomit, že rychlost ve stávající kanalizaci DN 300 mm v dané části Stěžírek v projektantkou předpokládané výši do 3,5 m/s je veličinou, která se v čase obecně nemění. Proudící voda v dané kanalizaci daného profilu a sklonu, byla, je a bude zachována, a to bez ohledu na to, zda množství protékajících vod bude navýšeno, či nikoli. Jinak řečeno, jedná se o stav, který s určitou periodou opakování rychlosti proudění do 3,5 m/s již tato kanalizace provádí. Nedošlo-li k poškození kanalizace doposud, lze logicky předpokládat, že tomu bude i nadále, nedojde-li k nějaké mimořádné události, ovšem to platí obecně pro jakoukoli jinou kanalizaci.

Pokud se týká otázky stanovení průtoku ze stávající zástavby v úrovni 100 l/s pro posouzení průtoků ve vlastní kanalizaci DN 300 mm, je tato otázka dostatečně řešena. Kapacita potrubí DN 300 mm je v předpokládaném rozsahu 240 až 260 l/s, při tlakovém proudění dokáže stávající kanalizace provést dokonce více než 280 l/s. Je-li odhad průtoku ve stávající kanalizaci ze stávající zástavby paní Chadimové správný, a to ve výši 100 l/s, a řízený přítok z lokality U lesa stokou J bude 60 l/s, prostým součtem dostaneme hodnotu 160 l/s. Je zřejmé, že projektantka provedla odhad průtoku s tím, že se jedná odhad odborný, provedený na základě znalostí a normových hodnot. I kdyby se projektantka ve svých odhadech zmýlila o 100 %, což nelze předpokládat, stále by kanalizace byla schopna takové množství vody pojmout.

V této souvislosti nutno zmínit i otázku návrhu kanalizačních stok. Odvolatelé nesouhlasí, aby kanalizace byla navrhována na 2-letou srážku. Z toho totiž odvolatelé dovozují, že každé dva roky nemusí stoka pojmout dešťové srážky, a tudíž může dojít velmi často k ohrožení majetku a nemovitostí podél stávající stoky, která kapacitně velmi často nebude schopna dešťové vody odvádět. Navíc není stanoveno, kam bude odtékat voda z akumuláční nádrže po jejím naplnění.

Dle projektové dokumentace společnosti IKKO Hradec Králové, s.r.o., z dubna 2009, je kanalizace navržena na dvouletou srážku. Návrh kanalizačních sítí je vytvářen podle normových hodnot, v daném případě ČSN 75 6101 - Stokové sítě a kanalizační přípojky. Podle této normy se návrh jednotné stokové sítě odvíjí od průtoku dešťových vod. Pro kanalizační síť malého rozsahu se vychází z patnáctiminutového kritického deště s periodou 0,5. Perioda 0,5 vyjadřuje dvouletou srážku, která pro daný region představuje hodnotu 143 l/s/ha. Právě tato hodnota byla použita pro návrh dané venkovní srážkové kanalizace, a to včetně akumulacího prostoru na stoce J. Jedná se o zcela standardní přístup, který plně odpovídá ustanovení § 19 odst. 2 vyhlášky č. 428/2001 Sb., kterou se provádí zákon č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (zákon o vodovodech a kanalizacích), v platném znění, podle něhož jsou řešeny požadavky na návrh stokových sítí.

Nutno poznamenat, že pro návrh kanalizační sítě byly vytvořeny normové postupy, které zohledňují spolehlivé, hospodárné a zdravotně neškodné odvádění vod z určeného území. Pro spolehlivé a hospodárné odvádění dešťových vod do dešťové nebo jednotné kanalizace je pak normou doporučeno využívat zpomalení odtoku dešťových vod povrchovou retencí, popřípadě vsakováním a ve stokové síti trubní retencí. Toto doporučení bylo v rámci návrhu stokové sítě v rámci lokality U lesa plně respektováno. Lze dokonce uvést, že projektant použil pro daný návrh periodu 0,5 s tím, že dle výše citované ČSN lze použít pro návrh jednotné stokové sítě měst (obcí) do 5 000 obyvatel návrhovou srážku s periodou opakování 1, což v daném případě představuje 113 l/s/ha. Z uvedeného je zřejmé, že s použitím deště vyšší intenzity je předmětná kanalizační síť navržena s určitou rezervou.

Pokud se týká požadavku účastníků řízení na zpracování komplexního posudku odtokových poměrů (zohledňující skutečný stav stávající kanalizace, včetně problematického zúžení potrubí u vyústění), k tomu lze uvést, že projektová dokumentace byla zpracována společností IKKO Hradec Králové, s.r.o. Tato společnost je projekční kanceláří s dlouholetou zkušeností v oblasti vodního hospodářství, která se mimo jiné zabývá projektováním vodních děl tj. i kanalizací, studii zásobování vodou a odkanalizování, studii odtokových poměrů aj. Správnost návrhu stavby venkovní srážkové kanalizace pro stavbu „Stěžírky – obytný soubor U lesa“ resp. posouzení odtokových poměrů pak nezávisle potvrdila společnost Agroprojekce Litomyšl, spol. s r.o. Rovněž tato projekční kancelář má dlouholeté zkušenosti s projektováním kanalizačních systémů, protipovodňovými opatřeními, studii odtokových poměrů aj. Krajský úřad z tohoto pohledu považuje požadavek odvolatelů na zpracování určité kompletní studie odtokových poměrů z pohledu odkanalizování obce a protipovodňové ochrany pro potřeby vedeného řízení za nadbytečné. Vodoprávní úřad v řízení vyhověl obavám účastníků řízení a zadal zpracování nezávislého odborného posouzení. Další zpracování, tentokrát komplexní studie, je v zásadě možné, nicméně spisová složka k dané věci neobsahuje takové nesrovnalosti, které by odůvodňovali zpracování další studie či posouzení stávajících odtokových poměrů. Krajský úřad Královéhradeckého kraje má za to, že při návrhu technického řešení venkovní srážkové kanalizace pro stavbu „Stěžírky – obytný soubor U lesa“ společností IKKO Hradec Králové, s.r.o., i „Posouzení odtokových poměrů“ společností Agroprojekce Litomyšl, spol. s r.o., vycházelo ze skutečného stavu kanalizace v obci Stěžírky, včetně zatrubnění Plačického potoka. Jinak řečeno, odvolatelé krom své domněnky nepředložili žádný důkaz o opaku.

Odvolatelé poukázali na plánovanou výstavbu fotovoltaické elektrárny v obci Stěžírky a upozornili na to, že souhlas Obce Stěžery s povolovaným řešením nevychází ze skutečného stavu kanalizace. K tomu lze uvést, že plánovaná výstavba není podstatná pro řešení odkanalizování obytného souboru U lesa. Pokud v budoucnu bude realizována fotovoltaická elektrárna nebo jiná investice většího rozsahu, nepochybně budou odtokové poměry, pokud toho bude třeba, posouzeny na podkladě stavu platného v daném období. Pokud se pak týká souhlasu Obce Stěžery s povolovaným řešením, jedná se o svobodný názor jednoho z účastníků řízení, který nepřísluší vodoprávnímu ani odvolacímu orgánu posuzovat. Stejně tak je v řízení o povolení venkovní srážkové kanalizace pro stavbu „Stěžírky – obytný soubor U lesa“ irelevantní otázka, zda si Obec Stěžery plní řádně své povinnosti při správě svého majetku, v daném případě kanalizace. Rovněž tak otázka budování suchých poldrů nad obcí Stěžírky je otázkou bezesporu významnou z hlediska protipovodňové ochrany Stěžírek, nicméně i pro tuto námitku není v daném řízení prostor. Krajský úřad Královéhradeckého kraje tudíž doporučuje, aby odvolatelé, jako vlastníci nemovitostí ve Stěžírkách tyto bezesporu významné otázky řešili s orgány Obce Stěžery, a to s ohledem na další rozvoj obce, nikoli ve vztahu k řízení vedeném ve věci povolení venkovní srážkové kanalizace pro stavbu Stěžírky – obytný soubor U lesa.“

Žalovaný se neztotožnil ani s námitkami, že Magistrát města Hradec Králové jedná v rozporu se zájmy obyvatel Stěžírek, ani že řešení srážkové kanalizace je řešením neprofesním, na jehož základě by mohly v budoucnu vznikat škody i přímé ohrožení životů.

Krajský soud uvedl výše doslovné znění části odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí zcela záměrně. Je z něho totiž jednoznačně zřejmé, že se správní orgány, zúčastněné na řízení, nezabývaly věcí formálním způsobem, jak žalobci tvrdili, nýbrž že mu věnovaly skutečně zvláštní pozornost. Žalovaný v něm přitom svá tvrzení dokládal fakty, stanovisky autorizovaných subjektů, matematickými výpočty, a to na rozdíl od žalobců, jejichž tvrzení zůstala v rovině obecnosti. Pokud by proto měl krajský soud rozhodovat o společné žalobě žalobců právě s ohledem na tyto skutečnosti, tak by se na odůvodnění žalovaného rozhodnutí v podstatě jen odkázal a ztotožnil se s ním, neboť by v souladu se stávající judikaturou pokládal za zbytečné opakovat jen jinými slovy totéž.

Věc se má ovšem podle krajského soudu poněkud jinak. Co žalobci žalovanému rozhodnutí vytýkají? To, že nová srážková kanalizace bude napojena na stávající kanalizaci a že toto napojení není možné z důvodů kapacitních. Pro takovou námitku ovšem není ve vlastním povolovacím řízení již místo, a to z následujících důvodů.

Zde je třeba předně vyjít z ustanovení § 114 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), v platném znění, dále jen „stavební zákon“, podle jehož prvního odstavce může účastník řízení ve stavebním (povolovacím) řízení uplatnit námitky jen proti projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavby nebo požadavkům dotčených orgánů, pokud je jimi přímo dotčeno jeho vlastnické právo nebo právo založené smlouvou provést stavbu nebo

opatření nebo právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku nebo stavbě. Podle druhého odstavce citovaného ustanovení se pak k námitkám účastníků řízení, které byly nebo mohly být uplatněny při územním řízení, při pořizování regulačního plánu nebo při vydání územního opatření o stavební uzávěře anebo územního opatření o asanaci území, nepřihlíží.

Z toho plyne, že každá námitka proti zamýšlenému stavebnímu záměru má svůj čas, že ji nelze uplatňovat kdykoliv v procesu povolování stavby v širším slova smyslu. Tedy jak v územním řízení, tak i ve stavebním řízení nebo kolaudačním řízení. Zmíněná ustanovení ostatně odpovídají ve stavebním zákoně opakovaně užívané zásadě koncentrace řízení.

Žalobci uplatněné žalobní námítky jsou námitkami, které se řeší a je nutno je vyřešit právě v řízení o umístění stavby. Tento fakt vyplývá z ustanovení § 90 stavebního zákona, v němž jsou stanovena základní hlediska, podle kterých stavební úřad posuzuje žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby. Kromě jiných to jsou podle písm. d) citovaného ustanovení i otázky související s požadavky stavby na veřejnou a technickou infrastrukturu, kterou vymezuje § 2 odst. 1 písm. k) stavebního zákona. Podle něho jsou veřejnou infrastrukturou následující pozemky, stavby, zařízení:

1. dopravní infrastruktura, například stavby pozemních komunikací, drah, vodních cest, letišť a s nimi souvisejících zařízení;
2. technická infrastruktura, kterou jsou vedení a stavby a s nimi provozně související zařízení technického vybavení, například vodovody, vodojemy, kanalizace, čistírný odpadních vod, stavby a zařízení pro nakládání s odpady, trafostanice, energetické vedení, komunikační vedení veřejné komunikační sítě a elektronické komunikační zařízení veřejné komunikační sítě, produktovody;
3. občanské vybavení, kterým jsou stavby, zařízení a pozemky sloužící například pro vzdělávání a výchovu, sociální služby a péči o rodiny, zdravotní služby, kulturu, veřejnou správu, ochranu obyvatelstva; 4. veřejné prostranství), zřizované nebo užívané ve veřejném zájmu.

Že jde přitom o otázky zásadní, které musí být vyřešeny v rámci územního řízení, bez nichž nelze zdárně postupovat v dalších krocích povolovacího procesu, vyplývá též z ustanovení § 88 stavebního zákona. Podle něho totiž stavební úřad územní řízení přeruší, kromě důvodů uvedených ve správním řádu, také v případě, že záměr klade takové požadavky na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu, že jej nelze bez vybudování příslušných nových staveb a zařízení nebo úpravy stávajících realizovat, a zároveň vyzve žadatele k předložení plánovací smlouvy. Jinými slovy, v přezkoumávané věci otázky napojení stavby srážkové kanalizace na kanalizaci stávající musely být vyřešeny v rámci územního řízení.

K tomu krajský soud zjistil, že Magistrát města Hradec Králové, jeho stavební

odbor, vydal dne 5. ledna 2009 pod zn. 142324/2008 ST2/Pel, rozhodnutí o umístění stavby „Stěžířky – obytný soubor u lesa“, a to včetně právě žalobci zmiňované kanalizace. Toto územní rozhodnutí nabylo právní moci dne 10. února 2009. Jednotlivé úkony územního řízení, jehož výsledkem bylo vpředu uvedené územní rozhodnutí, byly účastníkům oznamovány formou veřejné vyhlášky. Žádný z nich však nenapadl územní rozhodnutí, vydané prvoinstančním správním orgánem, odvoláním, a proto nabylo právní moci v jeho úrovni řízení.

Z uvedeného je tak zřejmé, že pro řešení námitek, týkajících se připojení nové srážkové kanalizace na stávající kanalizaci a její kapacity, totožných v tomto směru s námitkami žalobními, již nebyl ve stavebním řízení prostor. Respektive, že k nim ve smyslu § 114 odst. 2 stavebního zákona nemělo být vůbec přihlíženo. Skutečnost, že se jimi žalovaný zabýval, samozřejmě nezakládá nezákonnost žalovaného rozhodnutí a krajský soud tomu i rozumí. Žalovaný se tímto postupem snažil o přesvědčivost svého rozhodnutí v každém směru. To ovšem nemůže nic změnit na skutečnosti, že o těchto námitkách již nemohlo být z hlediska materiálního žalovaným rozhodováno ve stavebním řízení. Jsou to žalobci, kteří své námitky (napojení nové stavby srážkové kanalizace na stávající kanalizaci) neuplatnili včas, nestřežili si svá práva. Mohli totiž podat proti uvedenému územnímu rozhodnutí odvolání a proti rozhodnutí o odvolání správní žalobu. Tak ovšem nepostupovali a fakticky v důsledku toho nevyčerпали řádné opravné prostředky, jež zákon připouští (viz § 5 s.ř.s.). Za této situace je ovšem vyloučeno, aby o jejich námitkách, patřících do územního řízení, bylo věcně rozhodováno ve stavebním řízení, potažmo v přezkumném soudním řízení v rámci žaloby proti povolení stavby srážkové kanalizace.

S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti dospěl krajský soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Krajský soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobci neměli ve věci úspěch, a pokud jde o žalovaného, krajský soud nezjistil, že by mu nějaké náklady řízení vznikly.

Osoby zúčastněné na řízení mají podle § 60 odst. 5 s.ř.s. právo na náhradu jen těch nákladů, které jim vznikly v souvislosti s plněním povinností, které jim soud uložil. Žádné takové náklady zúčastněným osobám nevznikly.

P o u č e n í :

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§§ 54 odst. 5 a 55 odst. 5 s. ř. s.).

Proti pravomocnému rozhodnutí je přípustná kasační stížnost, kterou lze podat z důvodů uvedených v § 103 a násl. s. ř. s. ve lhůtě dvou týdnů po doručení rozhodnutí. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Od 1. ledna 2012 se kasační stížnost podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Hradci Králové dne 26. dubna 2012

Mgr. Marie Kocourková, v.r.
předsedkyně senátu